

Bewerkingen van kerstliederen, gemaakt door bekende moderne componisten als Jaap Geraedts, Ton de Leeuw en Jurriaan Andriessen. Cor de Groot laat ze horen.

Kerstjuweeltjes op piano

ROEL SIKKEMA • [LUISTER NAAR FRAGMENTEN VAN DEZE CD'S OP ND.NL/MUZIEK](#)

Cor de Groot (1914-1993) was tijdens zijn leven een vermaard componist en pianist. Al op 16-jarige leeftijd schreef hij een 'Symphonie classique' voor orkest. En toen hij in 1932 zijn solo-examen deed (18 jaar oud!) slaagde hij cum laude met een uitvoering van een door hemzelf geschreven pianoconcert.

Geen wonder dat hem een gouden toekomst toelichte. Overal werd de jonge pianist gevraagd, overal trad hij op. Z'n carrière liep alleen een deuk op, toen hij in 1945 een speelverbod van tien jaar opgelegd kreeg. Reden: hij was in de oorlog doorgegaan met zijn werk. Daarmee zou hij de Duitse bezetter in de kaart hebben gespeeld. Gelukkig werd het vonnis in hoger beroep teruggedraaid. De Groot kon aantonen dat hij doorwerkte om de bezetter op een dwaalspoor te leiden. Zijn werk was een dekmantel voor zijn stiefvader, die zo zijn werk als geheim agent voor de geallieerden kon verrichten.

Vanaf 1946 reisde De Groot weer de wereld rond. Zijn grootste triomfen vierde hij in de jaren vijftig toen hij in alle grote concertzalen van de wereld, in steden als Londen, New York, Parijs en München, speelde. Daarnaast maakte hij veel studio-opnamen voor lp's.

Mano Sinistra

Dat ging zo door tot hij in 1959 overbelast raakte. Eerst kreeg hij pijn in zijn rechterschouder, later kreeg hij kramp in zijn arm, waardoor hij zijn hand niet meer goed kon bewegen. Hij consulteerde diverse specialisten, maar niemand kon hem helpen. Veel concertbezoekers reageerden teleurgesteld toen hij in dat jaar zijn carrière afbrak. Wat overigens niet betekende dat hij ophield met spelen. Hij gaf componisten opdrach-

KLASSIEK

Cor de Groot, piano

JURRIAN ANDRIESEN, JAN FELDERHOF,

JAAP GERAEDTS, TON DE LEEUW, LÉON

ORTHEL - DOCUMENT

[->> docmuziekproductie.nl](http://docmuziekproductie.nl)

ten om werken voor alleen de linkerhand te maken en maakte ook zelf arrangementen die hij met één hand kon spelen. Dat leidde tot waarschuwingen van zijn arts. Als hij niet uitkeek zou hij zijn linkerhand zo sterk belasten dat hij uiteindelijk helemaal niet meer zou kunnen spelen. De Groot nam de waarschuwing serieus en nam met beide handen een baan aan die de Nederlandse Radio Unie (NRU) hem aanbood: hoofd van de muziekregistratie. Het gezin De Groot verhuisde van Den Haag naar Laren, naar een huis dat 'Mano Sinistra' (linkerhand) werd genoemd. De Groot bleef maar een jaar lang hoofd en moest zich in die periode onder meer bezighouden met sanering van de omroeporkesten. Dat gaf hem zo veel spanning, dat hij na een jaar zijn leidende

positie opgaf en 'gewoon muzikregisseur' werd. In die tijd kwam De Groot in contact met een javaanse geneesheer die zijn rechterhand met drukpuntmassage wist te genezen. Hij zou weer concertpianist kunnen worden – hij kreeg daar ook uitnodigingen voor – maar besloot muzikregisseur te blijven. Hij ging wel weer spelen, maar vrijwel alleen voor radio-opnames. Verschillende grote pianowerken kregen onder zijn handen een première.

tune

In 1986 en 1987 nam hij een aantal bewerkingen van kerstliederen op van toen moderne componisten. Verschillende daarvan schreef hij zelf. Ze zijn nu, na 25 jaar op een cd verschenen. Hij liet ze horen in een serie uitzendingen, waarvoor hij als 'tune' een mooie bewerking van 'Stille nacht' had gemaakt.

De muziek bestrijkt een lange periode vanaf 1946 (De 'Nocturne' van Jan Felderhof), met nogal wat werken uit de jaren vijftig (bijvoorbeeld Orthels 'Vrije variaties op een kerstliedje' uit 1952, of Ton de Leeuws 'Pastorale' uit 1954), tot in de jaren tachtig (bijvoorbeeld de 'Trois pièces de Noël' van Jurriaan Andriessen of 'Een kerstlied' uit 1987 van De Groot zelf). Van de meest recente muziek was de inkt dus nauwelijks droog toen Cor de Groot de opnames maakte.

Het is prachtige muziek, ook mooi gespeeld, heel anders dan de vaak wat zoetige bewerkingen die in deze tijd van het jaar uit veel luidsprekers schallen. Sommige werken zijn heel verstild, zoals De Groots 'tune', andere zijn heel levendig, zoals de 'Dance des Chaumeaux et des Moutons' van Andriessen en delen van de 'Vrije variaties' (op 'Nu syt wellecome') van Leon Orthel. ■